

var ikke noget med regnskabstal og budgettal, skal jeg sige til fru Eva Kjer Hansen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det skulle være en kort bemærkning til hr. Villy Søvnald, men lad gå.

Hr. Villy Søvnald for at svare.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er til fru Eva Kjer Hansen, der havde et meget principielt spørgsmål, nemlig om man skal overbudgettere. Det vil jeg bestemt advare imod. Det synes jeg ikke er klogt, for hvis man overbudgetterer, bliver pengene jo ikke brugt.

Men det, jeg synes man skal – specielt som regering – er at sørge for, at de love, som Folketinget vedtager, bliver overholdt i bogstav og i ånd, og derfor lyttede jeg med meget stor interesse til den tale, ministeren holdt på socialchefernes møde. Det var en meget stærk tale, næsten truende over for de kommuner, der ikke lever op til lovgivningen, og det synes jeg sådan set er en god linje at lægge fra ministerens side.

Netop derfor er det også helt underligt, når man observerer, at kommunerne har sparet så meget, som tilfældet er – 140 mio. kr. på de svageste stillede ældre – at ministeren bare indkasserer de 140 mio. kr., men ikke siger til kommunerne: Nu slutter I, for da Folketinget vedtog helbredstillægget, bevilgede vi faktisk ikke 100 mio. kr., men 340 mio. kr. for at sikre helbredstillægget.

Derfor synes jeg, det er en uskik, at regeringen siger: Nu skal der køres en meget stram kommunal økonomi, og hvis kommunerne ikke bruger alle pengene, indkasserer vi dem til statskassen. I hvert fald skal man lade være med at sige, at man laver forbedringer, for så snyder man folk, og det er ikke klogt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Kl. 14.45

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har tidligere støttet regeringens bestræbelser for at få kommunerne til at efterleve intentionerne i lovgivningen vedrørende personlige tillæg.

Miseren her stammer jo helt tilbage fra SR-regeringens tid, hvor det viste sig, at kommunerne tog indførelsen af helbredstillægget som en vel-

kommen anledning til at regulere det personlige tillæg og gå i gang med en – tror jeg efter manges opfattelse – endog særdeles detaljeret gennemgang af folks personlige økonomi.

Det, vi kan konstatere, er, at regeringen har opgivet. Den har opgivet at få kommunerne til at forstå, at der også var en intention med den lovgivning, som blev gennemført – en intention, som ellers meget klart gav sig udtryk i regeringens budgettering, som SF's ordfører netop har været gennem en debat om. I stedet gennemfører man nu en lovgivning om et særligt helbredstillæg, og det vil sige, at vi får endnu et forslag fra regeringen af centralistisk tilsnit: ensartede regler, ensartede regler, ensartede regler er omkvædet. Men det er jo brugen af reglerne, man er uenig om.

Jeg var egentlig lidt overrasket over den konservative ordførers tale. Jeg synes sådan set, at det er en diskussion for sig, om proteser skal med eller ej, men samtidig roste man sig af, at det nu endnu en gang var blevet muligt at undergrave det kommunale selvstyre og den kommunale sagsbehandling. Det forekommer ellers at være en særskilt konservativ mærkesag, og derfor må det jo komme an på en prøve, om forslaget vil vise sig at give en reel forbedring for den enkelte pensionist, og om det faktisk kommer til at virke.

Det Radikale Venstre havde meget hellere set – det gælder også i forbindelse med lovforslag nr. L 83 – at man havde taget sig tid til sammen med alle Folketingets partier at gennemføre en reform af hele området vedrørende aldersbetingede og behovsbestemte ydelser med det formål at afhjælpe den pressede situation, som pensionister med kun folkepension og dertil knyttede tillæg er i. Dette her er jo kun endnu en lappeløsning, som baserer sig på, at man i realiteten ikke har lyst til at gå i clinch og dialog med kommunerne om den måde, forvaltningen rent faktisk udøves på, men vi indgår meget gerne i en reformproces med et langsigtet perspektiv, som skal gå ud på, at vi kan omlægge tingene for dem, som i de kommende år vil have overordentlig store private formuer, uanset om det er i form af likvide midler eller i form af et hus, som man kan belåne, eller i anden form.

Dermed også samlet set et nej tak fra Det Radikale Venstres side, men et ja tak til det, der var formålet, nemlig på lang sigt at sikre et bedre perspektiv for de dårligst stillede pensionister, som vi vil have i en rum tid fremover.